

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219202160
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1219202160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: KUKOSTAV, s.r.o., Urbárska 9, Čaňa, IČO: 46 991 395, zastúpený advokátom JUDr. Michalom Treščákom, ml., AK Thurzova 6, Košice, proti žalovanej: Ing. Eva Čorejová, nar. 6.12.1979, Majoránová 14832/70, Bratislava, občan SR, zastúpená: Advokátska kancelária Mihalda, Valach, Kišac, s.r.o., Gogoľova 18, Bratislava, o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II, č.k. 10C/26/2019-197 zo dňa 13.10.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej sa voči žalobcovi **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 42a ods. 1, § 42a ods. 3 písm. c), § 42b ods.1 Občiansky zákonník a ďalej tým, že Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 26.4.2019 domáhal, aby súd určil, že Kúpna zmluva T.-XXXXX/XX uzavretá dňa 23.11.2016, medzi predávajúcim: INTEZA services, s.r.o., IČO: 47 124 458 a kupujúcou: Z.. P. Č., nar. X.XX.XXXX, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - garáži, nachádzajúcej sa na Č. I. v U., zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. N., okres U. Z., ako stavba so súp. č. XXXXX, postavená na pozemku, parc. č. XXXX/XXX, je voči nemu právne neúčinná.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom PZ strán sporu, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 7.11.2017 pod č.k. 42Cb/332/2016-108 súd schválil súdny zmier medzi sporovými stranami: KUKOSTAV, s.r.o., ako žalobca a INTEZA services, s.r.o., ako žalovaný, v ktorom sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi 6.000 € do 24.12.2017. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.11.2017 a vykonateľnosť 24.12.2017. Z odôvodnenia uznesenia súd zistil, že žaloba bola na súd podaná dňa 23.9.2016.

5. Dňa 23.11.2016 uzatvorila INTEZA, s.r.o. ako predávajúca a Z.. P. Č. (tu žalovaná) ako kupujúca, kúpnu zmluvu, predmetom ktorej sa stala nehnuteľnosť- garáž, zapísaná na LV č. XXXX, pre k.ú. N. v okrese Bratislava II. Kúpna cena bola vo výške 9.500 €. Kúpnu cenu mala kupujúca uhradiť v deň podpisu zmluvy prevodom na účet predávajúceho (č. V bod 1 zmluvy).

6. Kúpna zmluva bola zavkladovaná do Katastra nehnuteľností dňa 21.12.2016 pod V-35573/16, čo vyplýva z Rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru zo dňa 21.12.2016.

7. Spoločnosť INTEZA, s.r.o. ako predávajúci vystavila dňa 23.11.2016 žalovanej Faktúru č. XXXXXXXX, so splatnosťou 23.11.2013, na sumu 9.500 €.

8. Z Príjmového pokladničného dokladu pod č. R.-XXXX/XXXX vystaveného spoločnosťou INTEZA, s.r.o., dňa 23.11.2016 súd zistil zaevidovanie úhrady v sume 9.500 € prijatej od žalovanej. Ako účel bola uvedená úhrada dokladu č. XXXXXXXX.

9. Na pojednávaní dňa 13.10.2020 žalobca súdu navrhol vyžiadať od spoločnosti INTEZA, s.r.o. aj Kontrolný výkaz na DPH za december 2016 a úplné Daňové priznanie za rok 2016 vrátane výkazov.

10. Žalobca zaslal súdu dňa 28.10.2020 písomné podanie, v ktorom opätovne zdôraznil svoj postoj k vymáhateľnosti jeho pohľadávky ako podmienky úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu žalovanej. Odmietol názor, podľa ktorého pohľadávka musela byť vykonateľná v čase uskutočnenia tohto úkonu. Pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o odporovacej žalobe je rozhodujúci stav v čase rozhodovania súdu. V čase vykonania právneho úkonu veriteľ ešte nemusí mať vymáhateľnú pohľadávku a nemusí mať ani vedomosť o dlžníkovom úkone, ktorým sa zmenšil jeho majetok. Poukázal taktiež na rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 3Cdo 102/99 z 23.12.1999, publikované pod R 44/2001, kde právna veta znie: "Vymáhateľná je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní.; vymáhateľná je teda pohľadávka, ktorá už dospela (je zročná), ktorá čo do svojej povahy nie je pohľadávkou naturálnou, ktorá ani nevznikla, či už splnením, kompenzáciou, preklúziou, či z iného právneho dôvodu. Vymáhateľnú pohľadávku teda môžeme charakterizovať ako pohľadávku žalovateľnú, pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde".

11. Ak teda v dobe rozhodovania súdu o odporovacej žalobe nebola pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi ešte vymáhateľná, a ak sa žalobca domáha tejto pohľadávky v inom konaní, ktoré dosiaľ nebolo právoplatne skončené, je spravidla daný dôvod na prerušenie konania o odporovacej žalobe. Pre vyhovenie odporovacej žalobe je postačujúce, ak pohľadávka žalujúceho veriteľa sa stane vymáhateľnou až v priebehu odporovacieho konania (NS SR pod sp. zn.: 6Cdo 253/2012).

12. Žalobca podal dňa 23.9.2016 voči spoločnosti INTEZA, s.r.o. na súd žalobu o zaplatenie 14.068 € s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúr za vykonanie zemných a výkopových prác pri rekonštrukcii plynovodov. Súdny poplatok uhradil 11.10.2016. Dátum doručenia žaloby bude žalobcovi známy zo spisu pod sp. zn.: 42Cb/332/2016, ktorý navrhuje pripojiť. Keďže žalobca opakovane kontaktoval dlžníka za účelom uhradenia dlžnej sumy, pričom mu oznámil, že ak ju neuhradí, podá žalobu na súd, je zrejme, že dlžník, ako aj žalovaná, ktorá bola jeho štatutárnym orgánom, mali v čase uzatvárania kúpnej zmluvy dňa 23.11.2016 vedomosť o dlhu a teda uzatvorenie kúpnej zmluvy predstavovalo účelové konanie so snahou vyhnúť sa jeho splneniu.

13. K ekvivalentnosti právneho úkonu žalobca uvádza, že o takúto ekvivalentnosť ide len vtedy, ak za prevedené veci, práva, alebo iné majetkové hodnoty sa dlžníkovi reálne dostala ich obvyklá cena alebo iná skutočne primeraná náhrada. Tým, že dlžník predal garáž za kúpnu cenu 9.500 €, čo nebola trhová cena, jeho majetok sa zmenšil. Zo správy exekútora doručenej žalobcovi 27.8.2019 vyplýva, že dlžník sa od novembra 2016 zbavoval aj ďalšieho hnutelného majetku a to motorového vozidla T. R., G. G. a J.-U.. Dlžníkovi teda neostal žiadny majetok, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená.

14. Zo Správy exekútora oprávnenému zo dňa 23.12.2019 súd zistil, že proti spoločnosti INTEZA, s.r.o. bolo vedených 13 exekúcií. Pri zisťovaní majetku bol exekútorovi oznámený pozitívny výsledok na účte v W. U., ako aj vlastníctvo nákladného automobilu W., avšak blokováného 13 krát. Bolo dosiahnuté čiastočné uspokojenie pohľadávky v sume 1.258, 02 €, z ktorého na pohľadávku oprávneného bola započítaná suma 956,10 € a na trovy exekútora suma 301,92 €.

15. Žalovaná sa k podaniu žalobcu vyjadrila dňa 18.12.2020. Zotrvála na svojich doterajších vyjadreniach, najmä, že na základe sporného právneho úkonu nemohlo za žiadnych okolností dôjsť k ukráteniu žalobcu. Išlo o synalagmatický právny úkon, kde predávajúci obdržal za predmet predaja obvyklú protihodnotu. Táto navyiac predstavovala sumu, ktorá o 3.500 € prevyšovala pohľadávku žalobcu.

16. Žalovaná naďalej zotrvala aj v názore, že pohľadávka žalobcu musela byť vymáhateľná aj v čase uskutočnenia právneho úkonu, ktorému žalobca v konaní odporuje.

17. Žalobca založil do spisu Znalecký posudok č. 6/2021 vypracovaný znalkyňou Z. G. Z. F., podľa ktorého odhad všeobecnej hodnoty posudzovanej garáže ku dňu 21.12.2016 predstavoval sumu 11.733 €.

18. Finančné riaditeľstvo SR listom zo dňa 10.8.2021 súdu oznámilo, že daňový subjekt INTEZA services, s.r.o., za zdaňovacie obdobie 11/2016 a 12/2016 nepodal kontrolný výkaz.

19. K predmetnému Znaleckému posudku sa žalovaná vyjadrila 23.8.2021. Namietla, že znalkyňa žiadnym spôsobom neskúmala skutočný stav posudzovanej nehnuteľnosti a k jej hodnote dospela prostou metódou aritmetického priemeru, ktorý vypočítala súčtom kúpnych cien troch údajne podobných nehnuteľností a tento vydela tromi. Znalkyňa neuviedla, ani neskúmala kúpne zmluvy predaných garáží a teda nemohla ani ustáliť, či v kúpnej cene bola zahrnutá napríklad ich rekonštrukcia, zateplenie, výmena strechy, či aké mali vnútorné vybavenie. Z fotodokumentácie vyplýva, že niektoré garáže boli v pôvodnom prefabrikovanom stave, ale niektoré boli zrekonštruované, z posudku však nevyplýva, ktorá garáž sa predala za akú cenu. Znalkyňa nepostupovala správne, keď neskúmala reálny stav predmetných nehnuteľností v čase ich prevodu. Kúpna cena garáží sa pohybovala vo výškach, medzi ktorými je rozdiel až 5.800 € (od 8.700 - 14.500 €).

20. Na takýto Znalecký posudok nie je možné prihliadať. Žalovaná popiera, že by kúpna cena vo výške 9.500 € nezodpovedala trhovej cene. Aj v Znaleckom posudku sa uvádza cena za jednu garáž v hodnote 8.700 €, pričom sporná garáž túto cenu prevyšuje.

21. Napriek tomu žalovaná zdôrazňuje, že protihodnota obdržaná spoločnosťou INTEZA services, s.r.o., prevyšovala pohľadávku žalobcu. Ekvivalentné právne úkony nemôžu nikdy byť odporovateľnými, keďže nimi nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Uzatvorením kúpnej zmluvy na garáž došlo len k transformácii veci nehnuteľnej na veci hnutelnej, ktoré naďalej zostali v majetku dlžníka.

22. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu 24.3.2022 reagoval, že všeobecná hodnota garáže stanovená znalkyňou zodpovedala jej reálnej trhovej cene. Znalkyňa nemohla posudzovať vonkajšie a vnútorné vybavenie garáží z obdobia spred piatich rokov.

23. Nemožno objektívne prijať záver, že odporovateľné sú výlučne iba neekvivalentné právne úkony dlžníka. Aj v prípade ekvivalentných právnych úkonov môže prísť k ukráteniu veriteľa a je preto povinnosťou súdu vyhodnotiť všetky okolnosti posudzovaného prípadu.

40. K vymáhateľnosti pohľadávky žalobca uvádza, že jeho automatické zamieňanie s pojmom vykonateľná pohľadávka, je nesprávne. Treba poukázať aj na to, že v priebehu tohto súdneho konania sa žalobcova pohľadávka stala vykonateľnou.

24. Z Daňového priznania k dani z príjmu spoločnosti UNTEZA services, s.r.o. za rok 2016 súd zistil, že spoločnosť bola v strate 77.228,27 €.

25. Z Účtovnej závierky bola v časti aktíva, kolónka "stavby" uvedená suma brutto 9.500 €, netto 8.945 €. Na strane aktív na finančných účtoch bol stav 60.567 €.

26. V záverečných rečiach sa strany sporu pridržali svojich vyjadrení.

27. Právny inštitút odporovateľnosti právnych úkonov slúži na zabezpečenie občianskoprávnej ochrany veriteľa pred takými úkonmi dlžníka, ktorými sa tento zbavuje svojho majetku za tým účelom, aby sa z neho nemohol uspokojiť jeho veriteľ. Za odporovateľné právne úkony sa považujú tie, ktoré ukracujú pohľadávku veriteľa (in frauden creditoris).

28. V právnej úprave odporovateľnosti právnych úkonov sa rozlišuje medzi predpokladmi uplatnenia práva odporovať právny úkon a podmienkami odporovateľnosti právnych úkonov. Predpoklady

uplatnenia práva odporovať právnym úkonom vymedzujú, kto je aktívnym subjektom odporovacieho práva, respektíve kto je aktívne vecne legitimovaným subjektom v odporovacom konaní. Podmienky odporovateľnosti právneho úkonu vymedzujú, ktoré právne úkony sú odporovateľné (skutkové podstaty).

39. Rozlišovanie medzi predpokladmi odporovacieho práva a podmienkami odporovateľnosti má význam z hľadiska ustanovenia relevantného časového momentu, v ktorom ich existencia musí byť naplnená. Kým podmienky odporovateľnosti právneho úkonu musia byť naplnené už v dobe uskutočnenia právneho úkonu, ktorému sa odporuje, pre predpoklady uplatnenia práva odporovať právnemu úkonu postačuje, aby boli prítomné najneskôr v dobe rozhodnutia súdu o odporovacej žalobe.

30. Medzi predpoklady uplatnenia práva odporovať právnym úkonom patria existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi a ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi právnym úkonom dlžníka.

31. V posudzovanej veci nebolo medzi stranami sporné naplnenie podmienok odporovateľnosti právneho úkonu. Na rozdiel od žalobcu, však súd naplnenie skutkovej podstaty odporovateľného právneho úkonu videl v § 42a ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka a nie v § 42a ods. 1,3 písm. c) Občianskeho zákonníka. Rozdiel tvorí osoba dlžníka, ktorým je v posudzovanej veci spoločnosť INTEZA services, s.r.o. ako právnická osoba, ktorá uzatvorila sporný právny úkon s členom svojho štatutárneho orgánu, ktorým je žalovaná, v čase úkonu vykonávajúca činnosť konateľky dlžníka. Je však úlohou súdu vyhodnotiť túto skutočnosť a aplikovať správnu právnu normu, čo nemôže byť na škodu žalobcu.

32. Sporným sa stali predpoklady uplatnenia práva odporovať právnemu úkonu - vymáhateľná pohľadávka a ukrátenie veriteľa.

33. K vymáhateľnosti pohľadávky žalobcu súd uvádza, že tento predpoklad odporovateľnosti právneho úkonu žalobca naplnil. Na rozdiel od právneho názoru žalovanej sa súd stotožnil s názormi vyplývajúcimi so žalobcom predloženej judikatúry k tejto otázke a uzatvára, že žalobcova pohľadávka sa stala vymáhateľnou ešte pred podaním žaloby, pričom by postačovalo, keby sa stala vymáhateľnou aj v priebehu tohto súdneho konania ku dňu rozhodovania súdu o žalobe. Uznesenie o schválení súdneho zmiernu v konaní pod sp. zn. 42Cb/332/2016 sa stalo právoplatným 13.11.2017 a exekučný titul nadobudlo 24.12.2017. Žaloba bola podaná na súd 26.4.2019. Žalobca teda ešte pred začatím súdneho konania disponoval vymáhateľnou pohľadávkou, ktorá bola nevyhnutným predpokladom pre podanie odporovacej žaloby (viď aj Rč 27/2000). To však ale neznamená, že splnenie tohto predpokladu je zároveň predpokladom úspešnosti v spore o odporovateľnosť napadnutého právneho úkonu. Ďalším predpokladom je ukrátenie veriteľa.

34. K samotnému ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu podľa názoru tunajšieho súdu v posudzovanom prípade nedošlo.

35. Vychádzajúc z povahy uskutočneného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva, išlo v danom prípade o synalagmatický právny úkon. To znamená, že v ňom išlo o plnenie a protiplnenie, teda vzájomné hodnoty, ktoré by mali byť rovnocenné. Rovnocennosť vzájomných plnení súd skúmal nielen porovnaním ekvivalentnosti týchto hodnôt (hodnota nehnuteľnosti v jej obvyklej cene), ale aj porovnaním so samotnou vymáhateľnou pohľadávkou žalobcu.

36. V konaní mal súd za preukázané, že dlžník žalobcu odpredal na základe kúpnej zmluvy žalovanej ako svojmu štatutárovi nehnuteľnosť - garáž, za kúpnu cenu 9.500 €. Nepochybne ju mal odpredať za trhovú cenu a v prípade, že by sa tak nestalo, prišlo by k zmenšeniu jeho majetku, čo by znamenalo ukrátenie veriteľa. Trhovú cenu v konečnom dôsledku určuje trh a akákoľvek všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom sa tejto trhovej cene môže len približovať, úplne ju nikdy nemôže nahradiť. Reálne odpredaje fungujú na princípe ponuky a dopytu, ako aj individuálnych požiadaviek kupujúcich a stavu predávaných vecí. Preto súd nemohol akceptovať cenu určenú podľa žalobcom predloženého Znaleckého posudku ako jedínú správnu cenu posudzovanej nehnuteľnosti. Sama znalkyňa totiž stanovila rozpätie cien predaných porovnateľných garáží, v rámci ktorého rozpätia však bola aj posudzovaná kúpna cena. Súd preto uzatvoril, že kúpna cena vo výške 9.500 € bola cenou obvyklou a nemohlo na základe nej prísť k zmenšeniu majetku dlžníka a tým ani k ukráteniu žalobcu ako jeho veriteľa. Čo sa týka úhrady kúpnej ceny, žalovaná preukázala jej úhradu Prijímovým

pokladničným dokladom opatreným účtovným číslom predávajúceho v deň uzatvorenia kúpnej zmluvy. Pokiaľ aj žalobca tvrdil, že išlo o simulovanú úhradu kúpnej ceny, toto tvrdenie ničím nepreukázal a to napriek tomu, že súd vykonal všetky ním navrhnuté dôkazy. V Daňovom priznaní spoločnosti INTEZA, services, s.r.o. za rok 2016 sa hodnota 9.500 € nachádzala v časti aktív v kolónke "stavby", teda je zrejmé, že táto hodnota bola tou kúpnu cenou, ktorú spoločnosť zaevidovala ako svoj majetok aj v roku 2016.

37. Je teda nepochybné, že majetok dlžníka sa nijako nezmenšil, len sa jeho pôvodná hodnota pretransformovala z nehnuteľnej veci na vec hnutelnú, teda peniaze. Ide tak o ekvivalentný právny úkon, ktorému nie je možné odporovať, pretože ním neprichádza k ukráteniu veriteľa (rozhodnutie NS ČR pod sp. zn. 30Cdo 2432/2007, sp. zn. 30Cdo 2435/2006, sp. zn. 21Cdo 4333/2007).

38. K realnosti tohto ekvivalentného právneho úkonu treba dodať, že tak v roku 2016, ako vyplýva z Daňového priznania, mal dlžník na účtoch aj finančné prostriedky v sume cca 60.000 € a podľa Správy exekútora mal nejaké finančné prostriedky taktiež na účte, a z nich sa časť žalobcovej pohľadávky žalobcu v sume 956,10 € aj uhradila, teda je evidentné, že hoci bolo na dlžníka vedených viacero exekúcií, disponoval ešte v roku 2019 majetkom aj peniazmi, z ktorého sa mohli exekučné pohľadávky postupne uspokojovať. Odporovateľnosť právneho úkonu nie je inštitútom, ktorý má zabezpečiť prednostné uspokojenie jedného veriteľa pred inými veriteľmi. Naopak, má zabezpečiť, aby dlžník svojimi vlastnými právnymi úkonmi nezmenšil svoj majetok, ktorý je súhrnom aktív, ale aj pasív (IV.ÚS 275/2013 z 23.5.2013).

39. Nie je bez významu ani tá skutočnosť, že pohľadávka žalobcu bola v sume 6.000 €, pričom suma za predaj garáže bola 9.500 €, čo je o 3.500 € viac, než bolo na toto uspokojenie potrebné. Akýkoľvek poukaz žalobcu na reálnu neekvivalentnosť plnení pre predaj garáže za cenu nižšiu než stanovila znalkyňa, tu potom nie je na mieste, pretože odporovateľnosť právneho úkonu aj jeho ekvivalentnosť sa v súdnom spore musí posudzovať vo vzťahu aj ku konkrétnej výške vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, lebo zmenšenie majetku dlžníka ešte neznamená jeho neschopnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa. To, že sa tak v konkrétnom prípade stalo len v obmedzenom rozsahu, bolo spôsobené súčasnou existenciou viacerých veriteľov, z ktorých každý sledoval vlastný cieľ úhrady svojho dlhu.

40. Súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že sporná kúpna zmluva bola uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi a preto je absolútne neplatná. Súd rozpor s dobrými mravmi nezistil a žalobca ho ani bližšie nezdôvodnil. Dôvody, ktoré v žalobe uvádzal, smerovali k neúčinnosti právneho úkonu, nie k jeho neplatnosti.

41. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a to tak, že jeho žalobe vyhovie. Svoje odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP a ďalej tým, že

Žalobca sa žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 26.04.2019 domáhal, aby určil, že Kúpna zmluva V-35573/16 uzavretá dňa 23.11.2016 (ďalej len „Kúpna zmluva“), medzi predávajúcim: INTEZA services, s.r.o., IČO: 47 124 458 a kupujúcou: Z.. P. Č., nar.

XX.XX.XXXX, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - garáži, nachádzajúcej sa na Č.X. I. v U., zapísanej na LV č. XXXX vedenom pre k.ú. N., okres Bratislava II, ako stavba so súp. č. XXXXX, postavená na pozemku, parc. č. XXXX/XXX (ďalej len „garáž“), je voči nemu právne neúčinná.

42. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na Exekútorskom úrade JUDr. Michal Dáni je pod sp. zn.: 422 EX 34/18 vedené exekučné konanie proti obchodnej spoločnosti INTEZA services, s.r.o. o vymoženie pohľadávky žalobcu vo výške 6.000 € s príslušenstvom, v ktorom dňa 18.4.2019 obdržal od exekútora správu z ktorej vyplýva, že došlo k prevodu vlastníckeho práva ku garáži, ktorá patrila povinnému, pričom prevod sa uskutočnil medzi vzájomne prepojenými osobami, pretože žalovaná ako kupujúca, figurovala odo dňa 1.6.2013 ako konateľka predávajúceho. S prihliadnutím na uvedené mal žalobca za to, že týmto postupom chcel povinný zabezpečiť, aby vykonateľná pohľadávka priznaná žalobcovi uznesením súdu prvej inštancie sp. zn.: 42Cb/332/2016, nebola uspokojená. Žalobca okrem skutkových tvrdení a

ozrejmenia neuspokojenia svojej pohľadávky v exekučnom konaní a iných bezprostredne súvisiacich skutočností predložil v konaní aj znalecký posudok, aby preukázal, že tvrdené protiplnenia, t.j. hodnota prevádzanej garáže a tvrdená poskytnutá kúpna cena za ňu, neboli ekvivalentné.

43. Napriek týmto skutočnostiam súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju zamietol a priznal žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania. K tomu záveru dospel súd prvej inštancie aj napriek skutočnosti, že pohľadávku žalobcu považoval za vymáhateľnú, čím potvrdil naplnenie tohto predpokladu odporovateľnosti právneho úkonu.

44. Súd prvej inštancie však nebol presvedčený o naplnení ďalšieho predpokladu úspešného odporovania spornému právnomu úkonu, a teda o tom, že prostredníctvom Kúpnej zmluvy došlo ku ukráteniu žalobcu: „Vychádzajúc z povahy uskutočneného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva, išlo v danom prípade o synalagmatický právny úkon. To znamená, že v ňom išlo o plnenie a protiplnenie, teda vzájomné hodnoty, ktoré by mali byť rovnocenné. Rovnocennosť vzájomných plnení súd skúmal nielen porovnaním ekvivalentnosti týchto hodnôt (hodnota nehnuteľnosti v jej obvyklej cene), ale aj porovnaním so samotnou vymáhateľnou pohľadávkou žalobcu.“ Svoju argumentáciu o ekvivalentnosti napádaného úkonu rozvíjal súd aj v ďalších bodoch rozsudku, v ktorých bez dôkladnejšieho odôvodnenia spochybnil výpovednú hodnotu žalobcom predloženého znaleckého posudku a priznal ochranu postupu žalovanej, ktorý zjavne odporoval dobrým mravom a jeho jediným účelom bolo ukrátiť pohľadávku žalobcu. Ukrátiť žalobcovu pohľadávku sa koniec koncov zmluvným stranám Kúpnej zmluvy aj podarilo, čomu nasvedčuje nevyvozná pohľadávka žalobcu v exekučnom konaní, ktoré bolo dňa 07.07.2022 zastavené podľa ust. § 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku pre nezistenie exekvovateľného majetku. Súd prvej inštancie pri posudzovaní povahy Kúpnej zmluvy posúdil obvyklosť kúpnej ceny predmetu prevodu nasledovne: „V konaní mal súd za preukázané, že dlžník žalobcu odpredal na základe kúpnej zmluvy žalovanej ako svojmu štatutárovi nehnuteľnosť - garáž, za kúpnu cenu 9.500 €. Nepochybne ju mal odpredať za trhovú cenu a v prípade, že by sa tak nestalo, prišlo by k zmenšeniu jeho majetku, čo by znamenalo ukrátenie veriteľa. Trhovú cenu v konečnom dôsledku určuje trh a akákoľvek všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom sa tejto trhovej cene môže len približovať, úplne ju nikdy nemôže nahradiť. Reálne odpredaje fungujú na princípe ponuky a dopytu, ako aj individuálnych požiadaviek kupujúcich a stavu predávaných vecí. Preto súd nemohol akceptovať cenu určenú podľa žalobcom predloženého Znaleckého posudku ako jedinú správnu cenu posudzovanej nehnuteľnosti. Sama znalkyňa totiž stanovila rozpätie cien predaných porovnateľných garáží, v rámci ktorého rozpätia však bola aj posudzovaná kúpna cena. Súd preto uzatvoril, že kúpna cena vo výške 9.500 € bola cenou obvyklou a nemohlo na základe nej prísť k zmenšeniu majetku dlžníka a tým ani k ukráteniu žalobcu ako jeho veriteľa.“ S prihliadnutím na predmet konania, ako i na kľúčovosť posudzovanej otázky je však zrejmé, že takéto odôvodnenie vonkoncom nedosahuje kvalitu, ktorú musí spĺňať dôsledné odôvodnenie postojov súdu, ktoré determinovali zamietnutie žaloby. Súd prvej inštancie nielenže neprihliadol na skutočný obsah a zmysel žalobcom predkladaného znaleckého posudku, ale svoje postoje vo vzťahu ku posúdeniu kúpnej ceny, ktorá mala byť uhradená ani náležite nezdôvodnil. Žalobca aj napriek tomu, že nesúhlasil s postojom súdu prvej inštancie o ekvivalentnosti plnení, ktoré mali byť vzájomnými protiplneniami, predložil znalecký posudok, ktorý preukázal, že garáž nebola predaná za obvyklú cenu. Žalovaný naopak ani len nenavrhol vykonanie obdobného dôkazného prostriedku, ktorý by na potrebnej úrovni preukazoval ekvivalentnosť plnení s prihliadnutím na ich skutočnú hodnotu. Z uvádzaného dôvodu bolo pre žalobcu prekvapivé, keď súd prvej inštancie rozhodol tak, že jeho žalobu zamietla, a to práve z dôvodu nepreukázania ukrátenia jeho pohľadávky. Zo znaleckého posudku č. 6/2021 znalkyne Ing. Arch. Ivety Horákovovej nepochybne vyplýva, že všeobecnou hodnotou garáže určenou v rozhodnom období za komparované garáže bola suma 11.733 €. V predmetnom znaleckom posudku znalkyňa komparovala tri garáže, nachádzajúce sa v tom istom katastrálnom území a ktoré boli prevedené v tom istom období. Aj napriek tomu, že znalkyňa svojimi odbornými postupmi dospela k aritmetickému priemeru kúpnych cien, ktorý spravodlivo vystihuje vtedajšiu trhovú hodnotu garáží, súd prvej inštancie fakticky uzavrel, že „posudzovaná kúpna cena“ sa nachádza v rozpätí kúpnych cien, za ktoré boli prevádzané porovnateľné garáže. Súd prvej inštancie tak spochybnil závery znaleckého posudku, vypracovaného odborne spôsobilou osobou s vedeckými poznatkami v posudzovanej oblasti, a to aj napriek tomu, že tieto závery nik s „ekvivalentným“ vedeckými znalosťami nepochybnil. Ak súd prvej inštancie podľa svojej úvahy spochybnil závery znaleckého posudku nedisponujúc verifikovanými poznatkami v posudzovanej oblasti, mal aspoň prihliadať na celý obsah znaleckého posudku, a to aj na prílohu „Informácia okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor o cene nehnuteľností v k.ú. N., č. X.-XXX/XXXX z 29.01.2021“. Z predmetnej prílohy vyplýva, že znalkyňa mala zo strany Okresného

úradu Bratislava, katastrálny odbor zverejnených päť kúpnych cien garáží prevádzaných v tej istej lokalite: Č.. Uvádzané kúpne ceny sú vo výške 14.500 €, 12.500 €, 12.000 €, 12.000 € a 8.700 €. Ak by súd prvej inštancie vlastnou úvahou a skúsenosťami preskúmal aj túto prílohu, dospel by k záveru, že najvyššia a najnižšia uvádzaná kúpna cena môžu byť excesy, ktoré nezodpovedajú realite trhu, no tri obdobné kúpne ceny vo výške 12.500 €, 12.000 € a 12.000 € by s najvyššou pravdepodobnosťou mali zodpovedať realite obvyklej kúpnej ceny garáží v lokalite Č.. Súd prvej inštancie však žiadnym spôsobom neprihliadol ani na postup žalovanej, ktorá vyplatila tvrdenú kúpnu cenu v hotovosti, napriek zneniu čl. V bod 1. Kúpnej zmluvy, ktoré normuje povinnosť zaplatiť kúpnu cenu na konkrétny bankový účet. Vyhotovenie faktúry, príjmový pokladničný doklad ani daňové priznanie neverifikujú zaplatenie kúpnej ceny, ale iba vyhotovenie dokladov, ktoré slúžia ku splneniu si daňovej povinnosti prevodcu a formálnemu preukázaniu spoľahlivosti prevodu v prípadnom súdnom konaní. S prihliadnutím na personálne prepojenie žalovanej ako vtedajšej konateľky spoločnosti, na ktorú bolo i je vedených niekoľko exekučných konaní je vysoko pravdepodobné, že kúpna cena uvedená v Kúpnej zmluve bola iba fiktívna a nebola skutočne uhradená. Zaplatenie kúpnej ceny by mohlo byť dostatočne verifikované iba za situácie preukázania skutočného prírastku finančných prostriedkov na bankovom účte predávajúceho či zložením zodpovedajúcej finančnej sumy v notárskej úschove, prípadne vinkulovaním finančných prostriedkov na bankovom účte, ktoré by sa dostali do dispozície predávajúceho po nadobudnutí účinkov Kúpnej zmluvy. Tieto spôsoby verifikujú skutočnú úhradu kúpnej ceny prostredníctvom tretích subjektov a nie iba prostredníctvom dokladov, ktorých pravdivosť je limitovaná postojmi osôb, v ktorých prospech sa Kúpna zmluva uzatvorila. S prihliadnutím na uvedené, ako i na arbitrárne odôvodnenie obvyklosti kúpnej ceny, za ktorú mala byť prevedená sporná garáž máme za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie zároveň na základe vykonaných dôkazov, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v nadväznosti na to nesprávne právne posúdil povahu Kúpnej zmluvy, ktorá zjavne ukrátila pohľadávku žalobcu, ktorá do dnešného dňa nebola uhradená v plnej výške. Súd prvej inštancie odôvodňoval ekvivalentnosť plnenia komparovaním hodnôt plnení v nadväznosti na jeho posúdenie obvyklosti kúpnej ceny: „ Je teda nepochybné, že majetok dlžníka sa nijako nezmenšil, len sa jeho pôvodná hodnota pretransformovala z nehnuteľnej veci na vec hnuiteľnú, teda peniaze. Ide tak o ekvivalentný právny úkon, ktorému nie je možné odporovať, pretože ním neprichádza k ukráteniu veriteľa...“ S týmto záverom sa však žalobca nestotožňuje, pretože nezodpovedá účelu a zmyslu právnej úpravy odporovateľnosti, ktorej účelom je chrániť veriteľov pred právnymi úkonmi, ktoré ich môžu protiprávne poškodiť. Týmto nemusia byť len zjavne ukracujúce úkony, ale i úkony fakticky ukracujúce pohľadávku. Tejto problematike sa dôsledne venoval Krajský súd Trnava (ďalej len „KS TT“), ktorý v rozsudku sp.zn. 23 Co 374/2013 z 18.11.2014 posudzoval žalobu o určenie, že právny úkon - zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi dlžníkom žalobcu ako prevádzajúcim a žalovaným ako nadobúdateľom je voči nemu právne neúčinná. Jednou zo sporných otázok, ktoré boli riešené v konaní bola, či hodnota prevedeného podielu bola totožná s cenou, za ktorú bol tento podiel prevedený. Obe sporové strany to, či došlo alebo nie k ukráteniu veriteľa odvodzovali od správnosti výpočtu hodnoty obchodného podielu. KS TT však poukázal na to, že „okrem pomeru hodnoty týchto vzájomných plnení je potrebné prihliadať na ďalšie skutočnosti, predovšetkým na obsah vzájomných plnení. Nie je totiž jedno, či dlžník vlastní napríklad nehnuteľnosť, ktorá v právnom poriadku Slovenskej republiky podlieha zákonnej evidencii v katastri nehnuteľností, kde sú zaznamenávané zmeny týkajúce sa právnych vzťahov k nej, a nakladanie s ktorou nie je také voľné ako v prípade hnuiteľných vecí, alebo či vlastní peňažné prostriedky, ktoré sú hnuiteľnou vecou, ktorá je, navyše, najlikvidovanejším tovarom a je možné ich prakticky okamžite použiť tak, že sa stanú pre veriteľa nevypátrateľnými.“ Ďalej konštatoval: „je pri odporovateľnosti právnych úkonov, v prípade ak ide o právny úkon, ktorým sa mení štruktúra majetku dlžníka, potrebné skúmať nielen to, či na základe právneho úkonu dlžníka nedošlo k zníženiu hodnoty majetku dlžníka v „ekonomickom“ (číselnom) vyjadrení, ale tiež to, či nedošlo k zhoršeniu možnosti uspokojenia veriteľovej pohľadávky vzhľadom na zmenenú štruktúru majetku dlžníka. Pod pojem kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka, resp. ukrátenie veriteľa, je na účely odporovateľnosti právneho úkonu, podľa názoru odvolacieho súdu, potrebné zaradiť aj takú zmenu v majetku dlžníka, ktorá síce nepredstavuje zníženie hodnoty majetku dlžníka v peňažnom vyjadrení, ale ktorá umožní dlžníkovi s majetkom nakladať rýchlejšie, jednoduchšie a podľa menej prísnych pravidiel, ako by to bolo pri nakladaní s pôvodným majetkom, ak po takejto zmene aj skutočne veriteľova pohľadávka zostane neuspokojená.“ Predmetný postoj KS TT zodpovedá reálnemu napíňaniu podstaty materiálneho právneho štátu, ktorý preferuje taký výklad právnych noriem, ktorý zodpovedá ich skutočnému účelu a zmyslu, pre ktorý boli prijaté. Formalistický výklad právnej normy tak vonkoncom nemôže prevážiť nad jej teleologickým výkladom,

ktorý má v rámci výkladu právnych noriem výsadné postavenie. Ak tak súd prvej inštancie neprihliadal na skutočný účel a zmysel relevantných právnych noriem v previazaní na skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil. Nesprávnosť právneho posúdenia súdu prvej inštancie je umocnená tým, že doposiaľ ani zďaleka nebolo možné uspokojiť judikovanú pohľadávku žalobcu v exekučnom konaní. K tomuto dôsledku prispela nielen Kúpna zmluva, ktorej odporujeme, ale i iné skutočnosti, ktoré pri posudzovaní veci súd prvej inštancie poznal. Tento v odôvodnení napádaného rozsudku uviedol: „Zo správy exekútora doručenej žalobcovi 27.8.2019 vyplýva, že dlžník sa od novembra 2016 zbavoval aj ďalšieho hnuťelného majetku a to motorového vozidla T. R., G. G. a J.-U.. Dlžníkovi teda neostal žiadny majetok, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená. Zo Správy exekútora oprávnenému zo dňa 23.12.2019 súd zistil, že proti spoločnosti INTEZA, s.r.o. bolo vedených 13 exekúcií. Pri zisťovaní majetku bol exekútorovi oznámený pozitívny výsledok na účte v Tatra banke, ako aj vlastníctvo nákladného automobilu W., avšak blokovaného 13 krát. Bolo dosiahnuté čiastočné uspokojenie pohľadávky v sume 1.258, 02 €, z ktorého na pohľadávku oprávneného bola započítaná suma 956,10 € a na trovy exekútora suma 301,92 €.“ V zjavnom rozpore so zistením skutkovým stavom veci tak vyznieva tvrdenie súdu prvej inštancie: „Nie je bez významu ani tá skutočnosť, že pohľadávka žalobcu bola v sume 6.000 €, pričom suma za predaj garáže bola 9.500 €, čo je o 3.500 € viac, než bolo na toto uspokojenie potrebné. Akýkoľvek poukaz žalobcu na reálnu neekvivalentnosť plnení pre predaj garáže za cenu nižšiu než stanovila znalkyňa, tu potom nie je na mieste, pretože odporovateľnosť právneho úkonu aj jeho ekvivalentnosť sa v súdnom spore musí posudzovať vo vzťahu aj ku konkrétnej výške vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, lebo zmenšenie majetku dlžníka ešte neznamená jeho neschopnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa. To, že sa tak v konkrétnom prípade stalo len v obmedzenom rozsahu, bolo spôsobené súčasnou existenciou viacerých veriteľov, z ktorých každý sledoval vlastný cieľ úhrady svojho dlhu.“ Súd prvej inštancie tak nepochybne vedel o tom, že s prihliadnutím na majetok dlžníka žalobcu, ktorý previedol garáž žalovanej ako svojej konateľke za skôr prezentovaného postupu tvrdenej úhrady kúpnej ceny, ako i na množstvo exekučných konaní, bola Kúpna zmluva spôsobilá reálne ukrátiť žalobcovu pohľadávku. V tejto veci tak postupoval striktno formalisticky a neprihliadal na spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi veriteľom a dlžníkom s prihliadnutím na všetko čo počas konania zistil. Odôvodnenie napádaného rozsudku, ktoré neskúma ukracujúci úkon a jeho povahu v širších súvislostiach nespravodlivo favorizuje žalovanú, ktorá ako konateľka dlžníka zjavne vedela o všetkých záväzkoch povinného v mene ktorého konala. Žalovaná tak nemôže legitímne preukázať, že nemala animus fraudandi a že vytvorený konštrukt poškodzujúci veriteľov povinného, ktorej bola konateľkou nemá reálne ukracujúcu povahu. Ak súd poskytol ochranu takémuto postupu, nemohol vec správne právne posúdiť a tento postup nemohol ani legitímne zdôvodniť.

45. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná s tým, že Odporovateľnými nemôžu byť tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Ide predovšetkým o kúpne zmluvy, ktoré uzavrel dlžník ako predávajúci a pri ktorých za predanú vec obdržal kúpnu cenu, teda ekvivalent v peniazoch. Je však potrebné, aby išlo o reálne ekvivalentné právne úkony. V konaní o odporovacej žalobe preto musí byť preukázaný záver, že odporovaný právny úkon je skutočne ekvivalentným úkonom, a to nie iba formálne, t. j. s poukazom na jeho znenie, ale fakticky, teda že dlžník za určité plnenie nadobudol iné plnenie skutočne rovnocennej ekvivalentnej povahy (Uznesenie Najvyššieho súdu súd SR 5Cdo/101/2017 1211201622 27. februára 2020). Žalobca v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu Rozsudku nepreukázal základný predpoklad úspešnosti odporovacej žaloby, a to skutočnosť, že právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky Žalobcu. Z ustálenej judikatúry a právnej teórie vyplýva, že odporovateľnými nemôžu byť nikdy reálne ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Tunajším súdom posudzovaná kúpna zmluva na prevod garáže je reálnym ekvivalentným právnym úkonom. Súd prvej inštancie preto správne ustálil, že vychádzajúc z povahy uskutočneného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva, išlo v danom prípade o synalagmatický právny úkon. To znamená, že v ňom išlo o plnenie a protiplnenie, teda vzájomné hodnoty, ktoré by mali byť rovnocenné. Je teda nepochybné, že majetok dlžníka sa nijako nezmenšil, len sa jeho pôvodná hodnota pretransformovala z nehnuteľnej veci na vec hnuťelnú, teda peniaze. Ide tak o ekvivalentný právny úkon, ktorému nie je možné odporovať, pretože ním neprichádza k ukráteniu veriteľa. Žalobca však naďalej prehliada podstatnú skutočnosť, a to že na základe kúpnej zmluvy spol. INTEZA services, s. r. o. preukázateľne obdržala ako protihodnotu (ekvivalent v peniazoch) za garáž peňažnú sumu 9 500,- EUR. Uvedenú skutočnosť Žalobca v konaní žiadnym spôsobom vierohodne nevyvrátil a dokonca ani len vierohodne nespochybnil. Zo samotným Žalobcom zabezpečených dôkazov navyše vyplynulo, že v daňovom priznaní spoločnosti INTEZA, services, s.r.o. za rok 2016 sa hodnota 9 500,- EUR nachádzala v časti aktív v kolónke „stavby“, teda je zrejme, že táto hodnota bola tou kúpnu cenou, ktorú spoločnosť zaevidovala ako svoj majetok aj

v roku 2016. Vo vzťahu k výške kúpnej ceny garáže Žalovaná uvádza, že so Žalobcom predloženého znaleckého posudku vyplynulo, že znalkyňa žiadnym spôsobom neskúmala skutočný stav, vnútorné vybavenie, resp. opotrebenie nehnuteľností v čase ich prevodu a k údajnej hodnote garáže dospela prostou metódou aritmetického priemeru, pričom pri svojom výpočte vychádzala iba zo súčtu kúpnych cien troch údajne podobných nehnuteľností, ktoré sa predali v predmetnom období za sumu 12 000,- EUR, 14 500,- EUR a 8 700,- EUR a túto výslednú sumu vydělila tromi. Sme preto toho názoru, že súd prvej inštancie vo vzťahu k výške kúpnej ceny 9 500,- EUR správne ustálil, že garáž bola v posudzovanom prípade predaná za trhovú cenu (vo výške pohybujúcej sa rozmedzí znalkyňou uvádzaných garáží), ktorú cenu určuje trh a akákoľvek všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom sa tejto trhovej cene môže len približovať, úplne ju nikdy nemôže nahradiť. Reálne odpredaje fungujú na princípe ponuky a dopytu, ako aj individuálnych požiadaviek kupujúcich a stavu predávaných vecí. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti tiež správne ustálil, že nie je bez významu ani tá skutočnosť, že pohľadávka Žalobcu bola v sume 6 000,- EUR, pričom suma za predaj garáže bola 9 500,- EUR, čo je o 3 500,- EUR viac, než bolo na toto uspokojenie potrebné. Akýkoľvek poukaz Žalobcu na reálnu neekvivalentnosť plnení pre predaj garáže za cenu nižšiu než stanovila znalkyňa, tu potom nie je na mieste, pretože odporovateľnosť právneho úkonu aj jeho ekvivalentnosť sa v súdnom spore musí posudzovať vo vzťahu aj ku konkrétnej výške vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, lebo zmenšenie majetku dlžníka ešte neznamená jeho neschopnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa. Závery prezentované v Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co 374/2013 z 18.11.2014, na ktorý vo svojom odvolaní poukazuje Žalobca, a to že „Pod pojem kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka, resp. ukrátenie veriteľa, je na účely odporovateľnosti právneho úkonu, podľa názoru odvolacieho súdu, potrebné zaradiť aj takú zmenu v majetku dlžníka, ktorá síce nepredstavuje zníženie hodnoty majetku dlžníka v peňažnom vyjadrení, ale ktorá umožní dlžníkovi s majetkom nakladať rýchlejšie, jednoduchšie a podľa menej prísnych pravidiel, ako by to bolo pri nakladaní s pôvodným majetkom, ak po takejto zmene aj skutočne veriteľova pohľadávka zostane neuspokojená“ sa na posudzovaný prípad podľa nášho názoru nevzťahujú. Vo veci vedenej na tunajšom súde bolo preukázané, že časť Žalobcovej pohľadávky v sume 956,10 EUR bola z majetku spol. INTEZA, services, s.r.o. uspokojená, a preto ani transformácia nehnuteľného majetku na hnutel'ny majetok (peniaze) nemohla znamenať ukrátenie veriteľa. Podľa nášho názoru práveže naopak „transformáciou nehnuteľného majetku na peniaze“, dochádza vo všeobecnosti k rýchlejšiemu a efektívnejšiemu uspokojeniu veriteľovej pohľadávky, kedy v prípade následného vedenia exekučného konania odpadá potreba vykonávania dražby a s tým súvisiacim vynaložením dražobných nákladov, ktoré v konečnom dôsledku znižujú výťažok dražby, a teda aj peňažnú sumu určenú pre veriteľa.

46. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý napriek uvádzaným tvrdeniam žalovanej naplnenie jej presvedčenia skutočne nepreukazuje. Žalovaná opiera svoju argumentáciu o tvrdenie, že spoločnosť INTEZA services s.r.o. preukázateľne obdržala ako protihodnotu za garáž peňažnú sumu 9.500,-€. Túto skutočnosť má preukazovať podanie daňového priznania spoločnosťou INTEZA services s.r.o. za rok 2016, z ktorého má vyplývať, že spoločnosti INTEZA services s.r.o. bola zaplatená kúpna cena v uvádzanej výške. V tejto veci opätovne poukazujeme na to, že skutočné zaplatenie kúpnej ceny v danej výške možno relevantne preukázať iba úkonmi, pri ktorom sú zainteresované iné subjekty, ktoré by verifikovali danú skutočnosť. Jedným z týchto spôsobov by bolo i uhradenie kúpnej ceny bankový prevod. Pre žalobkyňu je nepochopiteľné, že žalovaná a ani súd prvej inštancie nijako nereflektovali na skutočnosť, že napriek zneniu čl. V bod 1. Kúpnej zmluvy, ktoré normuje povinnosť zaplatiť kúpnu cenu na konkrétny bankový účet, malo podľa tvrdení žalovanej dôjsť k úhrade kúpnej ceny v hotovosti. Už skutočnosť, že žalovaná neuhradila kúpnu cenu bankový prevodom, hoci tak predpokladala kúpna zmluva, evokuje presvedčenie, že právny úkon, ktorému odporujeme, má preukazovať ekvivalenciu plnení len formálne. Ďalšou skutočnosťou, ktorá indikuje fiktívnosť úhrady kúpnej ceny je to, že pri prevode nehnuteľností je zaplatenie kúpnej ceny v hotovosti skutočne neobvyklým spôsobom úhrady a preferuje sa bankový prevod, vinkulácia peňazí na samostatnom bankovom účte či notárska úschova, z ktorých sa uvoľní vymedzená finančná čiastka až po preukázaní predpísaných skutočností. Dôveryhodnosť argumentácie žalovanej oslabuje i skutočnosť, že v čase prevodu garáže bol už platným a účinným Zákon o obmedzení platieb v hotovosti. Zákon o obmedzení platieb v hotovosti limituje maximálnu výšku platby v hotovosti na 5000 € a každé odovzdanie ako i prijatie hotovosti je pri fyzických osobách podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona o obmedzení platieb v hotovosti priestupkom a pri právnických osobách podľa ust. § 10 ods. 1 Zákona o obmedzení platieb v hotovosti správnym deliktom. Za danej situácie možno len ťažko predpokladať, že by sa spoločnosť INTEZA services s.r.o. vystavila hrozbe uloženia pokuty až do výšky 150.000 € či žalovaná až do výšky 10.000 €. Okrem uvádzaného

opäť poukazujeme na to, že vyhotovenie faktúry, príjmového pokladničného dokladu a ani daňového priznania neverifikujú zaplatenie kúpnej ceny, ale iba vyhotovenie dokladov, ktoré slúžia k splneniu si daňovej povinnosti prevodcu a formálnemu preukázaniu spoľahlivosti prevodu v prípadnom súdnom konaní. S prihliadnutím na personálne prepojenie žalovanej ako vtedajšej konateľky spoločnosti, na ktorú bolo i je vedených niekoľko exekučných konaní je vysoko pravdepodobné, že kúpna cena uvedená v Kúpnej zmluve bola iba fiktívna a nebola skutočne uhradená. Zaplatenie kúpnej ceny by mohlo byť dostatočne verifikované iba za situácie preukázania skutočného prírastku finančných prostriedkov na bankovom účte predávajúceho či zložením zodpovedajúcej finančnej sumy v notárskej úschove, prípadne vinkulovaním finančných prostriedkov na bankovom účte, ktoré by sa dostali do dispozície predávajúceho po nadobudnutí účinkov Kúpnej zmluvy. Tieto spôsoby verifikujú skutočnú úhradu kúpnej ceny prostredníctvom tretích subjektov a nie iba prostredníctvom dokladov, ktorých pravdivosť je limitovaná postojmi osôb, v ktorých prospech sa Kúpna zmluva uzatvorila. Žalovaná predkladá argumentáciu aj voči relevantnosti predkladaného znaleckého posudku č. 6/2021 znalkyne Ing. Arch. Ivety Horákovej, ktorého úlohou bolo posúdiť všeobecnú hodnotu garáže. Pri prezentovaní svojich postojov o tvrdení nedôslednosti postupu znalkyne však vychádza iba zo svojich vlastných úvah, ktoré neverifikuje preukázaním vlastných odborných znalostí v oblasti oceňovania nehnuteľností. Žalovaná tak spochybňuje relevantnosť poznatkov, ktoré boli získané vedeckými metódami, no sama nepredkladá poznatky, ktoré by vo vzťahu ku ohodnocovaniu garáže získala vedeckými metódami. Ak žalovaná mienila relevantnosť predkladaného znaleckého posudku účinne poprieť, mala nesprávnosť záverov znalkyne preukázať prostredníctvom dôkazného prostriedku obdobnej vedeckej hodnoty. Účelovým je i tvrdenie, že prevod garáže mal byť zrealizovaný za kúpnu cenu prevyšujúcu pohľadávku (6.000 € s prísl.), ktorú má žalobkyňa voči INTEZA services, s.r.o. ako povinnej v exekučnom konaní vedenom na EÚ JUDr. Michal Dáni pod sp. zn.: 422 EX 34/18. Z tohto dôvodu mala byť aj prípadná ekvivalentnosť protiplnení z titulu kúpnej zmluvy posudzovaná v intenciách výšky pohľadávky žalobkyne. Nezmyselnosť daného záveru potvrdzuje skutočný stav uspokojovania pohľadávky žalobkyne, ktorú nebolo možné uspokojiť v exekučnom konaní. K tomuto dôsledku prispela nielen kúpna zmluva, ktorej odporujeme, ale i iné skutočnosti, ktoré pri posudzovaní veci súd prvej inštancie poznal. V odôvodnení napádaného rozsudku súd uviedol: „Zo správy exekútora doručenej žalobcovi 27.8.2019 vyplýva, že dlžník sa od novembra 2016 zbavoval aj ďalšieho hnutelného majetku a to motorového vozidla T. R., G. G. a J. - U.. Dlžníkovi teda neostal žiadny majetok, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená. Zo Správy exekútora oprávnenému zo dňa 23.12.2019 súd zistil, že proti spoločnosti INTEZA, s.r.o. bolo vedených 13 exekúcií. Pri zisťovaní majetku bol exekútorovi oznámený pozitívny výsledok na účte v Tatra banke, ako aj vlastníctvo nákladného automobilu W., avšak blokováného 13 krát. Bolo dosiahnuté čiastočné uspokojenie pohľadávky v sume 1.258, 02 €, z ktorého na pohľadávku oprávneného bola započítaná suma 956,10 € a na trovy exekútora suma 301,92 €.“ Vychádzajúc z uvádzaného je nezmyselným i tvrdenie žalovanej, ktoré spočíva v argumentácii, že žalobkyňa bola už v exekučnom konaní získaná suma 956,10 €. Žalovaná daným tvrdením chce poukázať na to, že realizácia odplatného prevodu garáže nespôsobilá zníženie možnosti uspokojiť pohľadávku žalobkyne. Žalovaná však zjavne nereflexkuje na skutočnosť, že pohľadávka žalobkyne, ktorá sa vymáha v exekučnom konaní, je vo výške 6.000 € s prísl.. Doteraz nevyčerpaná časť pohľadávky tak niekoľkonásobne prevyšuje doterajšie uspokojenie žalobkyne. Ak by nedošlo ku „odplatnému“ prevodu garáže, táto by sa mohla predáť v exekučnom konaní. Týmto spôsobom by sa zabezpečilo, aby majetok spoločnosti INTEZA services, s.r.o. bol speňažovaný spôsobom, ktorý by zabezpečil reálnu úschovu a následne prerozdelenie výťažku z exekučnej dražby medzi veriteľov spoločnosti INTEZA services, s.r.o. Predaj garáže však spôsobil, že peniaze „nadobudnuté“ jej prevodom nikto z veriteľov nevidel, a to práve z dôvodu, že s hotovosťou (ak bola vlastne za prevod garáže uhradená) možno „nakladať rýchlejšie, jednoduchšie a podľa menej prísnych pravidiel, ako by to bolo pri nakladaní s pôvodným majetkom,...“. Skutkový stav daného prípadu tak preukazuje správnosť záverov Krajského súdu Trnava, ktorý v rozsudku sp.zn. 23 Co 374/2013 z 18.11.2014 prezentoval vyššie citované myšlienky a poukázal na rýchlu likviditu hotovosti. Rýchla likvidita hotovosti, ktorú mala spoločnosť INTEZA services, s.r.o. získať za prevod garáže má zásadný vplyv na posúdenie ekvivalentnosti plnení plynúcich z právneho úkonu, ktorému sa odporuje.

47. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uvádza, že žalobca vo svojom vyjadrení navodzuje dojem, že Žalovaná neuhradila kúpnu cenu garáže, pričom Žalobca svojím vyjadrením doslova popiera možnosť hotovostných platieb na území Slovenskej republiky, keď nepochopiteľne uvádza, že „Zaplatenie kúpnej ceny by mohlo byť dostatočne verifikované iba za situácie preukázania skutočného prírastku finančných prostriedkov na bankovom účte predávajúceho či zložením zodpovedajúcej finančnej sumy v notárskej úschove, prípadne vinkulovaním finančných prostriedkov na bankovom účte,

ktoré by sa dostali do dispozície predávajúceho po nadobudnutí účinkov Kúpnej zmluvy“. Žalovaná popiera zavádzajúce tvrdenia Žalobcu a k týmto uvádza nasledujúce: Žalovaná kúpnu cenu garáže riadne uhradila a spol. INTEZA services, s. r. o. zároveň preukázateľne obdržala ako protihodnotu (ekvivalent v peniazoch) za garáž peňažnú sumu. Žalobca uvedenú skutočnosť v konaní žiadnym spôsobom vierohodne nevyvrátil a ani len vierohodne nespochybnil. Tvrdenia Žalobcu tak naďalej zostávajú iba v rovine tvrdených, nepreukázaných skutočností. Žalobca navyše slepo prehliada tú podstatnú skutočnosť, že dokonca on sám zabezpečil dôkaz na podporu vyššie uvedených tvrdení. So Žalobcom zabezpečených dôkazov vyplynulo, že v daňovom priznaní spoločnosti INTEZA, services, s.r.o. za rok 2016 sa hodnota 9 500,- EUR nachádzala v časti aktív v kolónke „stavby“, teda je zrejmé, že táto hodnota bola tou kúpnu cenou, ktorú spoločnosť zaevidovala ako svoj majetok aj v roku 2016. Sme toho názoru, že Žalobca v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu Rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 10C/26/2019-197 zo dňa 13.10.2022 (ďalej len „Rozsudok“) nepreukázal základný predpoklad úspešnosti odporovacej žaloby, a to skutočnosť, že právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky Žalobcu. Z ustálenej judikatúry a právnej teórie vyplýva, že odporovateľnými nemôžu byť nikdy reálne ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka (Uznesenie Najvyššieho súdu súd SR 5Cdo/101/2017 1211201622 27. februára 2020), akým reálnym úkonom bola preukázateľne posudzovaná kúpna zmluva. Súd prvej inštancie preto správne ustálil, že vychádzajúc z povahy uskutočneného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva, išlo v danom prípade o synalagmatický právny úkon. To znamená, že v ňom išlo o plnenie a protiplnenie, teda vzájomné hodnoty, ktoré by mali byť rovnocenné. Je teda nepochybné, že majetok dlžníka sa nijako nezmenšil, len sa jeho pôvodná hodnota pretransformovala z nehnuteľnej veci na vec hnuťelnú, teda peniaze. Ide tak o ekvivalentný právny úkon, ktorému nie je možné odporovať, pretože ním neprichádza k ukráteniu veriteľa. Zo Žalobcom predloženého znaleckého posudku vyplynulo, že znalkyňa žiadnym spôsobom neskúmala skutočný stav, vnútorné vybavenie, resp. opotrebenie nehnuteľností v čase ich prevodu a k údajnej hodnote garáže dospela prostou metódou aritmetického priemeru, pričom pri svojom výpočte vychádzala iba zo súčtu kúpnych cien troch údajne podobných nehnuteľností, ktoré sa predali v predmetnom období za sumu 12 000,- EUR, 14 500,- EUR a 8 700,- EUR a túto výslednú sumu vydělila tromi. Sme preto toho názoru, že súd prvej inštancie vo vzťahu k výške kúpnej ceny 9 500,- EUR správne ustálil, že garáž bola v posudzovanom prípade predaná za trhovú cenu (vo výške pohybujúcej sa rozmedzí znalkyňou uvádzaných garáží), ktorú cenu určuje trh a akákoľvek všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom sa tejto trhovej cene môže len približovať, úplne ju nikdy nemôže nahradiť. Reálne odpredaje fungujú na princípe ponuky a dopytu, ako aj individuálnych požiadaviek kupujúcich a stavu predávaných vecí. Zároveň si dovoľujeme uviesť, že Žalovaná disponuje dostatočnými odbornými znalosťami na to, aby sa sama dokázala vyjadriť k „vedeckej metóde“ aritmetického priemeru, ktorý zvolila znalkyňa, a preto tvrdenia Žalobcu „Ak žalovaná mienila relevantnosť predkladaného znaleckého posudku účinne poprieť, mala nesprávnosť záverov znalkyne preukázať prostredníctvom dôkazného prostriedku obdobnej vedeckej hodnoty.“ je bezpredmetné a takýto dôkaz by bol navyše s ohľadom na ustálený skutkový stav veci aj nevhodný. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti tiež správne ustálil, že nie je bez významu ani tá skutočnosť, že pohľadávka Žalobcu bola v sume 6 000,- EUR, pričom suma za predaj garáže bola 9 500,- EUR, čo je o 3 500,- EUR viac, než bolo na toto uspokojenie potrebné. Akýkoľvek poukaz Žalobcu na reálnu neekvivalentnosť plnení pre predaj garáže za cenu nižšiu než stanovila znalkyňa, tu potom nie je na mieste, pretože odporovateľnosť právneho úkonu aj jeho ekvivalentnosť sa v súdnom spore musí posudzovať vo vzťahu aj ku konkrétnej výške vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, lebo zmenšenie majetku dlžníka ešte neznamená jeho neschopnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa.

48. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

49. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP).

50. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho

rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP

51. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že posudzovaná kúpna zmluva uzavretá medzi INTENZA s.r.o. a žalovanou (kupujúcou) predmetom ktorej bola nehnuteľnosť - garáž zapísaná na LV č. XXXX, pre k.ú. N. v okrese Bratislava II, bola reálnym ekvivalentným právnym úkonom. Kde dlžník žalobcu spoločnosť INTENZA s.r.o. obdržala za predanú nehnuteľnosť aj finančné plnenie v zmysle obsahu kúpnej zmluvy v sume 9.500 eur, čo bolo v konaní aj preukázané. Žalovaná v konaní produkovala dôkazy, na základe ktorých je možné uviesť, že sumu 9.500 eur bola prevedená na účet INTENZA s.r.o. v deň podpisu zmluvy. Z Príjmového pokladničného dokladu pod č. P-0001/2016 vystaveného spoločnosťou INTEZA, s.r.o., dňa 23.11.2016 súd prvej inštancie zistil zaevidovanie úhrady v sume 9.500 € prijatej od žalovanej, ako úhrada za doklad č. 20160711 (faktúra za predanú nehnuteľnosť). Taktiež pripísanie sumy 9.500 eur k aktívam dlžníka bolo preukázané daňovým priznaním, kde v časti aktíva, bolo v časti „stavby“ uvedená aj suma 9.500 eur.

52. Pokiaľ sa jedná o namietanú výšku odplaty za predanú garáž, odvolací súd poukazuje na to, že dlžník predal garáž žalovanej za 9.500 eur, čo vzhľadom na predložené dôkazy v konaní, je možné považovať za sumu primeranú sume, za akú sa v predmetnom období v oblasti nehnuteľnosti obvykle predávali. Pričom znalkyňa žiadnym spôsobom neskúmala skutočný stav posudzovanej nehnuteľnosti, jej vnútorné vybavenie a ďalšie skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné porovnať trhovú cenu garáže voči iným garážam, v danej oblasti v čase jej predaja.

53. Čo sa týka námietky toho, že peniaze boli dlžníkovi zaplatené v hotovosti a nie prevodom na bankový účet, je síce pravda, že takýto spôsobom prevedené peniaze sú ťažšie zistiteľné, avšak takýto spôsob zaplata kúpnej sumy nie je vylúčený. Pričom ako už odvolací súd uvádza vyššie, prevod peňazí dlžníkovi bol v konaní preukázaný. A navyše v čase zaplata kúpnej ceny ešte nebolo voči dlžníkovi vydané poverenie na vykonanie exekúcie a exekútor v čase zaplata kúpnej sumy nebol oprávnený disponovať s majetkom dlžníka.

54. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

55. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi priznáva v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

56. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP, § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).